

[Poul Schlüter.]

kommunes budget op — jeg er selv gammel kommunemand og ved nok, hvad sådan noget er — når man jo det resultat, at omkring 90 pct. af kommunernes udgifter er normeret af bindende lovregler, som vi andre har foreskrevet kommunerne. Det skal vi bare gøre os selv fuldstændig klart, og vi skal sige til os selv, at hvis vi vil give kommunerne bedre muligheder for lavere budgetter og mere tilbageholdenhed med nye udgifter, så er det nok først og fremmest de love, vi herinde skriver, som skal ændres.

Men det tror jeg til gengæld også vi skal se på, og derfor mener jeg, at en tanke som den, det konservative folkeparti så stærkt har fremhævet om normerne og standarderne, som binder kommunerne for stærkt, er en tanke, vi må have arbejdet igennem hurtigt. Dette arbejde startede jo allerede i den borgerlige regerings tid, og jeg synes oprigtigt talt, at det siden er gået meget, meget langsomt. Der skulle jo helst ikke være risiko for, at vi heller ikke fik disse nye regler gennemført i den nuværende regerings tid. Så vi rykker, og vi vil gerne presse på. Vi vil gerne have, at vi meget hurtigt får lempet disse standarder og normer, så kommunerne får en bedre chance for at tilrettelægge tingene virkelig økonomisk, når de beslutter sig for nye institutioner, eller hvad det nu kan være.

Økonomi- og budgetministeren var også inde på budgetplanerne for de nærmeste år, og han udtalte, at der er ikke sket noget siden septembersamlingen, som endnu er nået frem til ministerens skrivebord. Den udtalelse var jeg ikke særlig begejstret for. Nu fortalte ministeren meget charmerende om det personlige nærdemokrati, han har engageret sig i, og jeg forstår, at det ligger, som det skal. Men jeg håber da ikke, at der i hans ministerium er så lidt medarbejderindflydelse, at tjenestemændene end ikke tør placere de nye dokumenter på ministerens skrivebord. Sådan forstod jeg det næsten.

Jeg har også forstået, at forhandlingerne om de nye budgetter stadig foregår på embedsmandsniveau. Er det nu klogt? Var det mon ikke godt, om omsider ministeren selv tog disse sager i sin forhåbentlig stærke hånd? Jeg føler mig utryg ved, at der nu er gået så mange måneder siden februar, uden at vi er kommet ud af stedet, og uden at

folketinget overhovedet har kunnet inddrages i sparedrøftelserne. Der er altså intet nyt i denne time, men intet nyt er i denne sag ikke godt nyt. Jeg er glad for, at vor spareskitse blev fremsat allerede i september. Så har ministeren i al fald siden haft den på sit skrivebord at kunne arbejde med.

Jeg har også et par bemærkninger til udenrigsøkonomiministeren. Han gjorde jo selv opmærksom på, at i dag var det regeringens et års fødselsdag. Jeg er godt klar over, at det strider ganske mod regler for takt og tone, at vi andre ikke kom først. Undskyld! Skulle der blive flere fødselsdage — og det håber ingen mindre end jeg — så skal vi nok huske at være først med gratulationen.

Jeg var glad for, at ministeren fremhævede, at hvis England nogen sinde melder sig ud af EF-samarbejdet, så er det principielt en bristende forudsætning for Danmark. Jeg var også glad for den klare tilføjelse, at selvfølgelig er der ingen ansvarlige, som i dag kan eller tør sige noget som helst om, hvorvidt vi så skal gå ud. Det må afhænge af de økonomiske og politiske tilstande til den tid, hvis det nogen sinde — hvad jeg tvivler på — bliver aktuelt. Sådan er det. Men vi kan melde os ud. Det er nu fastslået klart, og det er alle i EF-partierne, tror jeg, enige om.

Ministeren sagde, at dette, at vi i Danmark stemte efter Norge, har nok bidraget til, at vi fik den meget høje stemmedeltagelse. Det kan jeg ikke bestride, det er muligt. Til gengæld tror jeg også — og vi taler her om vor tro — at hvis vi i Danmark havde stemt, før nordmændene skulle stemme, så kunne det norske resultat meget vel være blevet omvendt, og det havde nok både norske og danske været tjent med. Det kan ikke hjælpe, at vi skændes om det længere. Jeg nævner det blot, fordi det understreger, at det forhold, at Danmark stemte sidst, har pålagt os en ganske særlig forpligtelse til at søge at hjælpe med at finde frem til en løsning omkring Norges situation.

Statsministeren havde lagt mærke til den udmærkede tale, hr. Adam Møller i går holdt, hvor han bl.a. var inde på problemet omkring dyrtidsreguleringen. Jeg vil gerne sige for al klarheds skyld, at den tale, hr. Adam Møller holdt, mener jeg er i udmærket overensstemmelse med de almindelige tanker i vor gruppe. Dyrtidsreguleringsord-